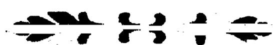
ફડકતા કવ્વાલ
ઉર્ફે
બુલબુલા માશુક.

શએર.

લીખે હમને હેં શએર પુર તાસીર,
દેખે અવ્વલમેં ખુબ તા આખીર,
ફસાના દેખકર અશઆરકી તબીઅત ફડકતી હે
ચમનમેં જૈસે હર એક શાખ પર બુલબુલ
ચહેકતી હે.

છપાનેવાલા ઓર ઇન્તેખાબ કરનેવાલા,

અલ્લારખા અબદુલલતીફ ફેરીવાલા.

પ્લેહાઉસ—મુંબઇ.

પહેલી બાર. સર્વ હક્ક સ્વાધીન. કોપી ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

Printed by Motilal Ganpatram in
The Manhar Printing Press
Pankor Naka–Ahmedabad.

કીંમત, સીર્ફ દો આના.

ગઝલ.

મહમદ ઉસ્માન આકીલ અહેમદાબાદી,

ઇનસાન કે જીસ્મો જાંમે મૌલા બદનમે તુ હય
પહેલુ મે દીલ જીગરમે હર અજુઅતનમે તુ હય
બુલ્બુલમે ગુલમે ગુનચએ સરવે ચમનમે તુ હય
મહેફીલમે અંજુમનમે સમઅ વ લગનમે તુ હય
ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
ગુલબુટેમે કલીમે ઔર યા સમનમે તુ હય
ફરહાદ કૈસ લૈલા શીરીં સખુન મે તુ હય
મસજીદમે મંદરોમે બસ્તી વ બનમે તુ હય
અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
ખુબી મે ખુબરૂમે હુસ્નો ફબનમે તુ હય
ઝાહીદમે મુત્તકીમે આબીદકે મનમે તુ હય
ગબરૂ મુસલ્માન કાફીર ઔર બરહમનમે તુ હય
કુફેમે કરબલામે યસરબ કે બનમે તુ હય
જરરારમે જરીમે શમશીર ઝનમ તુ હય
રાહતમે ઐસો અશરત ચૈનો અમનમે તુ હય
આકીલ કે દરદો ગમમે, રંજો મહનમે તુ હય

કવ્વાલી કવ્વાલ મહેતાબખાં આગરા.

તેરે જોગમે પહેની કફની મેરે બાંકે જવાન મદનીયે
ચેમય બોલુંગા રોજે મહેશર વોહ આતે હંય બાંકે સરવર
તુમ દવરોજી વેશ કરની મેરે બાંકે જવાને મદની
નુર ટપકા નઝરસે પટકા નીકલા હય કમરસે
અલ્લાહરે નાઝુક બદની મેરે બાંકે જવાન મદની
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડુ તોરે પૈયાં
કીજો ન મોરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની
હરગુલ મે તેરી બુ હય હર રંગમે તુહી તુ હય

તુઝે ચંપા કહુ વા સમની મેરે બાંકે જવાને મદની
હુક નૈન કે તારે આજા અબરૂ કે સહારે
રખતીહુ તેરી ભજની મેરે બાંકે જવાને મદની
મય રખતીહુ યેહ પુરકત કયુંકર નીભેગી ઉલ્ફત
મય હુ હીંદી તુ હય મદની મેરે બાંકે જવાને મદની
શાયકકો હો જો રોજે મહેશર સમઝુગા વતનસે બડકર
અલ્લાહરે ગરીબુલવતની મેરે બાંકે જવાને મદની

કવ્વાલી (કવ્વાલ મજીબુલ રહેમાન)

આમાદ એ કત્લે મન આં શોખ સીતમ ગારે
ઇં તુરફ તમાશા બીં ના કરદે ગુનાહગારે,
ગર નામો નીશાને મન પુરસદ બગો કાસીદ
આવારએ મજનુંને રૂસવા સરે બાઝારે
અય ઇસીએ બીમારાં અજ હીજરતો રંજુ રમ
શાયદ ન ખબરદારી અજ હાલતે બીમારે
ખ્વાહી કે શફા બાશદ બીમારે મોહબ્બતરા
યક જુરઆ ખુદારા દે અજ શરબતે દીદારે
અજકુચએ માશુકા બાસાઝ મુનીર આયદ
સર બ કફો જાં બર લબ દીલદાર બઅયયારે

કવ્વાલી (કવ્વાલ વજીર બંબઇ)

પસંદ આઇ ન કોઈ સકલ પર સુરત મોહંમદકી
હમારે દીલમેં છુપકર રેહ ગઇ હસરત મોહંમદકી
ન હમ દોઝખમે જાએંગે, ન હમ જન્નતમે જાએંગે
ખડે દેખા કરેંગે હશ્રમે સુરત મોહંમદકી
મુઝીકો અય પ્રીશારે કબ્ર સદમે દેયા અજીયત દે
જરા દીલ બચાના ઇસમે હય હસરત મોહંમદકી
મદીનેકી તરફ લોગોંકો જબ જાતે હુએ દેખા
હમારે દીલકો તડપાને લગી ઉલફત મોહંમદકી
લહદસે અય ફરીશતો તુમ કહાં જાતે હો બૈઠોભી

જરા તસકીન હો બાતેં કરો હજરત મોહંમદકી
ગુલોને રંગ તારોંને જીયા રોઝે અજલ માંગી
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલફત મોહંમદકી
ફીઝા જલદી કયામત આએ નીકલે આરજુ દીલકી
પડેંહુ સલ્લે અલાહુ હમ દેખકર સુરત મોહંમદકી

ગરબી   દરશાને ખ્વાજા ગરીબુન નવાઝ

સખી ચાલોની અજમેર શહેર ત્યાં રંગરસીયા છે
સખી હીંદ વલી સરદાર હીંદમાં વસીયા છે

દોહા.

ખ્વાજા ખ્વાજા પીર છો ખ્વાજા અતાએ રસુલ
હાથ જોડી અરજ કરૂં છું મારી દુઆ કરો મકબુલ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા.

ખ્વાજા ખ્વાજા પીર છો ખ્વાજાના દરબાર
હુંતો જાવું એકલો મેલી કોમ કુટુંબ ઘરબાર
પીર મને મલ્યા છે

દોહા.

મજા મકસદ હાસલ થયા, હજુમને બહુ આસ
જ્યારત કરવા ઉતરૂ મને જાવું ફરીદ મીયાં પાસ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા.

મોલ્વી કમાલુદીન કહે છે પીરનો ગુલામ
સાચા પીરને માનીએ જેનું મુલકે મુલકમાં નામ
પીર મને મલ્યા છે

કવાલી   (છગન-બરોડા)

દીલે શહીદકો તેગે જફાને મારલીયા
કીશીકે ગમઝએ નાઝો અદાને મારલીયા
ના ચારા સાજી ચલી ઇશકમે તબીઓંકી
મરીઝે ઇશકકો કામીલ દવાને મારલીયા

મસીહા હમ કભી મરતા ન મય કઝાસે ભી
તુમ્હારી ચશમ સીયા સુરમને મારલીયા
અઝલસે સાથ થે ઉસ શાહે નાજનીકે હમ
સદાએ નગમએ કાલુ બલાને મારલીયા
યેહ નાઝ વ ગમઝા નહિ કીસી બુતમેં
જહાંકો આપકી તીરછી અદાને મારલીયા
કીસીસે ક્યા હો તમન્ના કીસીસે કયા હો ઉમીદ
દગાસે મીલકે હમે આશનાને મારલીયા
તુમ્હારી પાનકી સુરખીને કર દીયા હય શહીદ
હમે સુરખીએ રંગે હીનાને મારલીયા
તુમ્હારી ખફગીએ બેવજેહસે હય લબોપે જાન
બલાઓ ગુસ્સા વ જોરો જફાને મારલીયા
ડસા હય જીસકા જીગર મરગયા વહી જામીન
ઓહ ઉસકી નાગની જુલ્ફે દુતાને મારલીયા

ગજલ ઇસા મોતી–મુંબઇ

લાજીમ યેહ ન થા તુમકો દીલ લે કે દગા કરના
મહેરૂમ યે કીસ્મતકા ફીર કીસસે ગીલા કરના
દીલબરકી ખુશી કરના યા દીલકા કહા કરના
ઇસ ફીકરમે બૈઠા હું બતલાઓ તો કયા કરના
પડતે હંય તેરા કલમા જપતે હંય તેરી માલા
અય હુસ્નકે પરમેશ્વર હમપરભી દયા કરના
ઇજહારે તમન્નાપર ક્યું ખીંચતે હો ખંજર
કયા મયને ખતા કી હય ઇન્સાફ જરા કરના
છુપ જાએગા મહેશરમે ખુરશીદ કયામતભી
તુમ રૂખસે જરા અપને પરદેકો જુદા કરના
ઇજહારે તમન્નાપર કયું કોસ્તે હો ખંજર
પુરી ન કભી યા રબ તુ ઉનકી દુઆ કરના
દીલ મયને દીયા તુમકો કયા ઇશમેં ખતા મેરી
દીલ લેકે મુકર જાએ ઉસ સખ્સકા કયા કરના

ગશ ખાકે જો ગીરતાહું હસ હસકે લગે કહેને
આતા નહિ હમકો દામનસે હવા કરના
ઉસ બુતસે ઇસા તુઝકો ઉમીદ વફાકી હય
પત્થરસે વફા કરના યા ઉસસે વફા કરના

કવાલી (કવાલ હબીબુલ રહેમાન અજમેર)

અબ દીલમે સમાઈ હય કે દીવાના બનેંગે
મજનુંકી તરેહ અપને ભી અફસાના બનેંગે
ઝાહીદસે કહો ખુલ્દમેહ હુરોંસે કરે ઐશ
મસ્તોંકે લીએ અર્શપે કાશાના બનેંગે
હમ ઇશકકે કાફીર હંય જો પુજેંગે બુતોંકો
કઅબે કે મકાનોંમે ભી મય ખાના બનેંગે
મસ્તોંસે કહો આકે પીએ ખુબ શરાબેં
જંનત કે મકાનોંમે ભી મય ખાના બનેંગે
અય શમઅ રૂખે યાર ન જુલ્ફોંકો ધુવાં દે
જલનેકે લીએ આયાહું પરવાના બનેંગે
અકબર હંય અદબવાલે ઉનેહ મહફીલમેં ન લે જાવ
જો દેખેંગે ઉનકો વહી દીવાના બનેંગે

કવ્વાલી શમશીર

રૂખસાદપે બલ ખાઇ હુઇ જુલ્ફે દુતાં હય
યા ચાંદપે છાઇ હુઇ ઘનઘોર ઘટા હય
ક્યું જીન્દા ન હો જાએં શહીદાને મુહબ્બત
પા જેબકીં ઝનકારમે જબ કુમકી સદા હય
વોહ તેગે અદા ખીંચકે મકતલ મેં ચલે હય
ક્યા જાને કે આઇ હુઇ કીસકીસ કઝા હય
બીમારે મોહબ્બતકો શફા હોગી તબીબો
નુસ્ખેમે અગર શરબતે દીદાર લીખી હય
નીસ્બત દી તેરે ગેસુએ મુશકીંકો ખુ તનેસે
યે મુઝસે ખતા હો ગઇ યેહ મેરી ખતા હય

અન્દાજ સીતમ નાઝ ગજબ કહેર હય ગમજે
ઔર ઉસપે યેહ તુરરા કે શમશીર અદા હય
દીલ લોટ હુવા જાતા હય હર સઅેરપે વલ્લાહ
આ દીલ તેરા મજમુન ભી જાદુ હય બલા હય

કવ્વાલી (કવ્વાલ રહીમખાં ઉસ્તા નગર)

નહિ હય કુચ્છ મુઝકો ખોફ મહશર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
ગુનાહ લાખાં હી લે ચલા પર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
નહિ હય પુરશીશ કબ્રમે ડર શતાએગે કયા ફરીશતે આકર
મય લે ચલુંગા કફનપે લીખકર મોહંમદી હું મોહમંદી હું
મય કબ્રસે જીસ ઘડી ઉઠુંગા તો નાઝ કરતા હુવા ચલુંગા
બહીશ્ત લે જાએગી મનાકર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
ફરીશતે પકડેંગે આસીયોંકો તો મય કહુંગા ન મુઝકો રોકો
મુઝે પકડના જરા સંભલ કર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
બગલમે ઇમાન ગુનાહ સરપર કહુંગા ખાલીકસે રોજ મહશર
અગરચે ભારી હય બો જહસર પર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
અગરચે હું મય ખતાકા પુતલા તફયલે હુજરતપે હય ભરોંસા
રહુંગા સબ ઉમંતોંસે બડકર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
ન ગર્મ હો આફતાબે મહશર ડરા ન મુજકો ચમક ચમક કર
મેરા અદબ કર મેરા અદબ કર મોહંમદી હું મોહંમદી હું

ગજલ (શમશીર)

તેરી તેગે અદા હય ઔર મય હું
કજાકા સામના હય ઔર મય હું
મુઝે દૈરો હરમસે કયા ગરજ હય
કીસીકા નકશે પા હય ઔર મય હું
અદા અંદાઝ ગમઝા નાજો ઇશવા
યે એક ફોજે દગા હય ઔર મંય હું
યે કહેતી હય મુઝે શમશીરે અબરૂ
બસ અબ તેરા ગલા હય ઔર મંય હું
શબે ફુરકતમે આકીલ અપના હમદમ
ખ્યાલે દીલ રૂબા હય ઔર મય હું

ગજલ (કવ્વાલ નથુ જોધપુર

બુતોં શાનોંપે જુલ્ફોંકા બનાના કીસ્સે સીખા હય
હ દોનો હાથમે કાલે ખીલાના કીસ્સે સીખા હય
મેરે મહેમાં તેરે કુરબાં જરા ઈત્ના તો બત્લાદે
અદાસે ચશમ કે પરદેમે આના કીસ્સે સીખા હય
યેહ આદત છોડદો અપની જફાએં માર ડાલેગી
મેરી જાન ગએરકે ઘર આના જાના કીસ્સે સીખા હય
નીશાને કબ્રકો ઠોકરસે કયું પામાલ કરતે હોં
હમારે નકશે હસ્તીકો મીટાના કીસ્સે સીખા હય
હમારે સામને ગએરોંકે પાસ આના ઓર જાના
અસર ઇસ તરેહકી બાતેં બનાના કીસ્સે સીખા હય

મુસ્તેઝાદ એજાઝ

શાહે શહેદા ખુશ હસબી ખુશ લકબી હય
આલી નશબી હય
લારૈબકે વોહ ઈબને અલી સીબતે નબી હય
આલી નસબી હય
હુરેં કહેને લગી મીલતેહી અય લશકરે આદા
હય વોહ મેરા આકા
જીસકી સજાઅતસે શજાઅતભી દબી હય
આલી ન સબી હય
ઇકરારસે ફીરતે હો ખુદાસે નહિ ડરતે
અચ્છા નહિ કરતે
એક બેઅદબી ઉન્કી તો શૌબે અદબી હય
આલી ન સબી હય
હય શાને શરાફત યેહી હય જાને શરાફત
હય કૌન શરાફત
મક્કી મદની હાશમી વ મતલબી હે
આલી નસબી હે

નીકલા સરે મયદાન જો ઈબ્ને અસદુલ્લાહ
થરરા ગએ ગુમરાહ
કહેને લગે બેસુબહ યેહી સીબ્તે નબી હયે
આલી ન સબી હયે
કયામત અયાં સાફ હય તકરીરે સરાપા
તન્વીરે સરાપા
હર અપના યેહ આઇનએ ગુલ અજબી હય
આલી ન સબી હય
નેઝેપે સર શાહકા અલ્લાહરે એજાઝ
આતીથી યે આવાઝ
સુલતાને શહીદાં યેહ ઇમામે અરબી હય
આલી ન સબી હય

કવ્વાલી (કવ્વાલ ખલીલ અજમેરી)

રાહે હકકી મોહંમદ બતાને લગા
પાસ ગુમરાહોકો બુલાને લગા
સાફ કાબેસે ઉસને બુતોંકો કીયા
લા ઇલાહાસે જુલમત ઘટાને લગા
યેહ ખબર જબકે ઇબલીસકો મીલ ગઇ
કોહ પર શોર જાકે મચાને લગા
સબ જમા કરકે લશ્કરકો શયતાનને
યેહ કહા હમપે કયા જુલ્મ આને લગા
દીન અહમદકી શોહરત હુઇ હર જગા
જોકે દુશ્મન થા વોહ સર કટાને લગા
ખુબ જાહીર કીયા દીન ઈસ્લામકો
કલમા પડનેકો હર કાફીર આને લગા
દસ્ત નાજુકમે લીયે તેગ ફારૂક ભી
રોનક ઇસ્લામકી વોહ બડહાને લગા
પોહચા મેરાજ મેં જબ હમારા નબી
પહેલે ઉમ્મતકો વોહ બખ્સવાને લગા

સફ બ સફ સબ ફરીશતેં ખડે હોં ગએ
પાસ અલ્લાહકે જબ વોહ જાને લગા
લા ખુશીશે તુ ઈમાન અય અબદુલ વહાબ
આએ રહેમત મોહંમદ પીલાને લગા

કવ્વાલી (કવાલ અબદુલ ગફુર-પંજાબ)

દેખ વોહ બેવફા કહે કહેકે મુકરને વાલે
હુસ્ન અપને પે જરા નાઝકે કરને વાલે
ફાતેહા ગોરે ગરીબાંપે મેરી દે લીલ્લાહ
ઇલ્તેજા આપસે કરતે હુંય યેહ મરને વાલે
બેવફાઓંકો ન દીલ મુફ્તમે દેના યારો
સુનલો અય ગોરે ગરીબોંસે ગુજરને વાલે
દેખના એક નીગેહ લુત્ફ કરમસે કાતીલ
ભુલને વાલે હમેં યાદ ન કરને વાલે
વાહ કયા ખુબ લીખી આજ ગઝલ યેહ શૌકીન
દેખકે સલ્લેઅલા કહેતે હુંય પડહને વાલે

ગજલ (ટીટી-બંબઇ)

ઇન દીનોં જશે જનું હય તેરે દીવાનેકો
તોક ઝંજીર લીયે આતે હુંય પહેનાનેકો
શહેરમે અપને યેહ લેલાને મુનાદી કરદી
કોઈ પત્થરસે ન મારે મેરે દીવાનેકો
ખુને દીલ પીનેકો ઔાર લખ્તે જીગર ખાનેકો
યેહ ગીજા મીલતી હય જાન તેરે દીવાનેકો
મના કરતા હય મુઝે યારકે ઘર જાનેકો
આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમઝાનેકો
અય મુસવ્વર તેરે હાથોંકી બલાએં લેલું
ખુબ તસ્વીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો

ગજલ કવ્વાલ અબદુલ રહેમાન-અજમેરી

દીલ છીન નીગાહેં ચુરા કર ચલે
કોઇ પુછે યેહ જાદુસા કયા કર ચલે

મુઝે છોડા તડપતા હુવા ખાકપર
મેરે જાનીબસે દામન બચા કર ચલે
મેરે પહેલુમેં દમ ભર કો બયઠે તો કયા
મેરા જાનો જીગર સબ જલાકર ચલે
યેહ ખુશી હય તેરી ભીક દે યા ન દે
તેરે દરકે ભીકારી સદા કર ચલે
મય ગોરે ગરીબાં હુ એક ડહેલકા
વોહ જો આએ તો મહેશર બપા કર ચલે

કવાલી (શમશીર)

મયને કહા અબરૂ હય યેહ ઉસને કહા શમશીર હય
મયને કહા નુકે મીઝગાં ઉસને કહા યેહ તીર હય
મયને કહા રૂખસારપે બલ ખાઇ હુય જુલફે દુતા
ઉસને કહા યેહ આશકોંકે વાસ્તા ઝંજીર હય
મયને કહા ખાકે કદમકો આપકે રખખું કહાં
ઉસને કહા કહેલુલ બશરકે વાસ્તે અકસીર હય
મયને કહા વ શમ્શ પેશાની કો કરતા હું રકમ
ઉસને કહા લીખ જુલફકો વલલૈલકી તફસીર હય
મયને કહા ઉલફતમેં તેરી જાનપે ખેલા હુ મંય
ઉસને કહા જીન્દા રહા યેહભી તેરી તકદીર હય
મયને કહા આકીલકી કયું હર વકત પડતે હો ગજલ
ઉસને કહા કમબખત કે ઇશઆરમે તાસીર હય

કવ્વાલી (કલ્લુ એહમદાબાદી)

બઝમ સાકીમે નીરાલા કોઇ દસ્તુર ન થા
સબકે હલકમે વોહ થા ઉસસે કોઇ દુર ન થા
ઇશક શીરીંમેં જો ફરહાદને કી કોહકની
બન્દએ દામે મોહબ્બત થા મજદુર ન થા
દીલકો પામાલ કીયા આપકે કયા હાથ આયા
ગો બુરા થા મગર અયસા મુઝે નાસુર ન થા
નશેમે લે લીયા બોસા તો ખીચા હય ખંજર

બદ ગુમાની હય ઉનેહ મુઝસે કે મખમુર ન થા
લેકે દીલ હાથ દીખાતે હો તુમ આખેં મુઝકો
સચહય દીલ દેનેકો કોઈ તુમ્હે મજબુર ન થા
હશરકે દીનભી મય મદ હોશ ઉઠા તુરબતસે
શએ ઈશક ઉતર જાએ વોહ મખમુર ન થા
ઉસને હર શીકલમે બેપરદા દીખાએ જલવે
હાય હમદમ તેરી આખોંમે કુચ્છ નુર ન થા

કુવ્વાલી (શમશીર)

કમાં અબરૂને વોહ મારા નજરકા તીર સીનેમેં
તડપ કર રહે ગયા અપના દીલે નખસીર સીનેમે
તેરે સોજે મોહબ્બતને જીગરકો ભુન ડાલા હય
ગજબકી ભડકાદી બુતે બેપીર આગ સીનેમે
મેરે જજબે મોહબ્બતને કીયા હય કામ માયાના કા
તસવ્વરને ઉતારી હય તેરી તસ્વીર સીનેમે
ઈલાહી ખએર હો બીમારે ઉલફત ખુન ઉગલતા હય
કીસીને મારદીહો જીસ તરેહ શમશીર સીનેમે
ખુલા બાદે ફના આકીલભી એક સચ્ચા મુસલમાં થા
જો દીલ ચીરા તો નીકલી ઉલ્ફતે શબ્બીર સીનેમે

ગજલ (મોતી)

મય ન જાનું થા સનમ અયસી જુદાઇ હોગી
સુરતે ખ્વાબ નઝર દીલમે સમાઇ હોગી
નહિ મીલતા તેરે મજનુંકા પતા અય લૈલા
ખાક કુચેમેં તેરે કયું ન ઉડાઇ હોગી
સંગ દીલ મોમ કરેં દેખકે સુરત તેરી
અય સનમ ચેહરેપે જબ અયસી સફાઇ હોગી
લેકે ખન્જરકો શબે વસ્લ ચલેગા કાતીલ
બસ દીલો જાનસે ગરદનકો ઝુકાઈ હોગી
કયસે ઓ બેવફા આશકકા ગુજારા હોગા
તુર શરૂ હોકે જો સુરતકો છુપાઇ હોગી

ફ્યસે હોવેગા ઇલાજ અપના તબીબોંસે
વસ્લ દીલદારે સનમ દીલકી દવાઇ હોગી
યાર કુચેમે સનમકે જરા જાકે કહેના
કભી શૌકીન જલોંકી બિ બેસુનાઇ હોગી

કુવ્વાલી શમશીર

ક્યામત હય ગઝબ હય ઉલ્ફતે જોહરા સમાઇલમે
ફરીશતે ચાહસે લટકે હુંય અયદીલ સાહે બાબીલમે
મય વોહ જાંબાઝહુ શૌકે શહાદત હય મેરે દીલમે
લગાકર અપના બીસ્તર જમ ગયાહું કુચએ કાતીલમે
ઉમીદે નફા ખાલે રોગની સુરતસે બેજા હય
નહિ હય નામ કો જરા અય દીલ તેલ ઇસ તીલમેં
રહે પુરખારે ઉલફતમે હમારા દીલભી રહેબર હય
જનાબે ખીજરકી હાજત નહિ હય અયસી મંજીલમે
લગાદે ઔરભી શમશીરકા એક હાથ અય કાતીલ
અભી કુચ્છ જાન બાકી રેહ ગઇ હય તેરે બીસ્મીલમે
ભીસાલે માંહી બે આબ મય બેતાબ હું આકીલ
તડપ હરગીઝ ન હોગી ઇસતરહકી મુર્ગ બીસ્મીલમે

કુવ્વાલી (કુવ્વાલ અબદુલ સતાર કલકતા)

દીલ કીસીકે હુસ્નપે કયું અયસા મસ્તના બનાં
મુજકો બીસ્મીલ કર દીયા ઔર આપ દીવાના બના
દસ્ત સાકી બને ઔર હમ શરાબી બન ગએ
દીલકા મયખાના જીગરકા ખુબ પયમાના બના
કીસતરહ હોગા ગુજર અપના દરે જાના તલક
યહાં ફકીરી ઔર વહાં દરબારે શાહાના બના
ખુદ બખુદ માઇલ હુઈ જુલ્ફે સીયા ઉસ શોખકી
દીલ હમારા સામને ઉસ બુતકે જબ શાના બના
મત લગાના દીલ કીસીસે તુઝકો સમઝાતે હય હમ
માન લે શૌકીન તુ કયું અયસા રીંદાના બના

કુવ્વાલી (કુવ્વાલ અબદુલ કરીમ બરોડા)

ઇશારા ઉનકી મીઝગાંકા હય જાન પર અલમ લેલો

મયર તેગે નીગેહ કહતી હય એક થોડાસા દમ લેલો
સવાલ એક બોસેકા અય માહેલકા તુમસે કરતે હુંય.
જરા મુંહસે યેહ કહે તો દો કે હાં રાજી હુંય હમ લેલો
નીકલ કર બજમ રીંદાસે ન જાએગી ન જાએગી,
જો શક હો શેખજી તો દુખ્તરે રઝસે કસમ લેલો
કરૂંગા ખુનકા દાવા ન મયદાને કયામતમેં
ઉડાઓ તેગ પીછે પહેલે મુઝસે યેહ કસમ લેલો
તુમારી બાત ખાલી જાએ અય તોબાહએ માજ અલ્લા
જીગર કુરબાં જાં તસદદુક દીલ હય જો ચાહો સનમ લેલો
જનાએ શેખ મયખાનેકી જાનીબ છુપકે આતે હુંય
મુનાસીબ તો હય રીંદો બડહકે હજરતકે કદમ લેલો
મેરી મૈયત કે સાથ આકર વોહ ફીસ હસરતસે કહેતે હય
જનાઝા મેરે કુશતેકા જરા દોદો કદમ લેલો
મસીહા વ ખીજરકો ભી આરજુ મરનેકી હય
બરાએ નામ હાથોમે જો તુમ તેગે દો દમ લેલો
ખુદા ચાહે તો તય હો જાએગા મયદાને મહેશર ભી
નીજામી થક ગએ હો અબ જરા મરકદમેં દમ લેલો

કવ્વાલી. શાહજાદી જાન.

હજરતે દીલને યેહ કરદી હે હીદાયત અચ્છી
દુરકી હોતીહે યારોંસે મહોબ્બત અચ્છી
વસ્લ અચ્છાહે ન ગમ અચ્છા ન ફુરકત અચ્છી
સબકી ખ્વાહીસ હે બુરી મોતકી હશરત અચ્છી
અયસ અચ્છાહે તો દુશ્મનકો મુબારીક હોવે
રંજ અચ્છાહે મેરા મેરી મુસીબત અચ્છી
આફતેં રોજ તો આતીહેં મેરે સર લેકીન
દાગ દેજાએ જો દીલમેં વોહી આફત અચ્છી
ઉસ સીતમગરકો તરસ આયગા મુંહ ધો ડાલો
ઇસ કદર દીદસે ગીરયાં નહી ફુરકત અચ્છી
મુંહપે અગયારકે અખતરકો સુનાયે દુશમન
ઇસ કદરભી નહીં મુંહ જોરયાં હસરત અચ્છી

કવ્વાલી **(અલ્લાબંદી અહેમદાબાદ)**

રોનકે મયખાના જબતક સાકીએ ફૂર જાનાથા
મસ્ત થા કોઇ કોઈ બેખુદ કોઈ દીવાના થા
જીસકો દેખો દોરમેં વોહ શાકીએ મસ્તાના થા
થા બગલમેં મયકા શીશા હાથમેં પયમાના થા
બાદએ વહદતને જબ દીલસે મીટાયા નકશે ગએર
જીસ તરફ દેખા વહી એક જલવએ મસ્તાના થા
થા ખ્યાલે રૂએ રોશનમેં યેહ આલમ રાતભર
વાદીયે એમન હમારે દીલકા ખલવતખાના થા
જબ ઉઠાયા જોશમેં સાકીને ચહેરેસે નીકાબ
ફીરતો થા વોહ આપહી માઇલ કહાં બેગાનાથા

(અસલી મુશતેઝાદ કવ્વાલ અહમદ બબઇ.)

બુલબુલો કીશને કીયા ખાનએ વીરાના તેરા
કયું હે ચીલ્લાના તેરા
યેહ ઉજડા ઉજડા જો નજર આતાહે આસયાના તેરા
કયું હય ચીલ્લાના તેરા
જાનભી જાયે તો અય જાન ન ભુલુંગા તુઝે
યાદ આતાહે મુઝે
આકે નાગનકી તરેહ ગોદમેં બલખાના તેરા
કયું હય ચીલ્લાના તેરા
તપીસે હીજરશે અબ દીલ મેરા કાબુમેં નહી
તન કહીં જાન કહીં
શમઅરૂ લે ખબર અબ જલ ગયા પરવાના તેરા
કયું હે ચીલ્લાના તેરા
ભર ભર આતેહેં જો અબદુલ કરીમ આંશુ તેરે
સચ બતા યાર મેરે
કીસને છીન લીયા હય દીલે દીવાના તેરા
કયું હય ચીલ્લાના તેરા

કવ્વાલી **(બુટી અહેમદાબાદ)**

ઈકરાર વફા કરકે યું જુલ્મો સીતમ કરના
અચ્છા નહી હય જાલીમ દીલ લેકે દગા કરના

આંખોમેં મેરી બેઠો યા દીલમેં ઉતર આવો
અહેશાનતો ઈત્ના તુમ ઈસ સરપે યેહ કર જાવો
જાતે હો તો તુમ જાવો પરવાહાયે કર જાવો
જીસ વકત મેં યાદ આવું મરનેકી દુઆ કરના
કુશતોમેં તેરે જાલીમ કુચ્છ જાન ન રહે જાયે
ડુબા હુવા શીનેમેં પયકાન ન રહે જાયે
જલદીમેં કોઇ દીલકા અરમાન ન રહે જાયે
થમ થમકે શીતમ કરના રૂક રૂકકે જફા કરના
અચ્છા નહિ હોનેકા કીયા કરતી દુઆ મેરી
મરનાહીથા કીસ્મતમેં આઇથી કજા મેરી
ચાહાથા તુમ્હેં મયને કયા ઇસમેં ખતા મેરી
આઇના હે ઓર તુમ હોં ઇન્સાફ જરા કરના

કવ્વાલી (કવ્વાલ બાકર હુસેન લખનઉ)

નમાજ કયસી કહાંકા રોજા અભી તો શુગલે શરાબ મેહું
ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસે બુતોંકે કહેરો અઝાબ મેંહુ
શરાબકા શુગ્લ હો રહા હય બગલમેં પાતાહું મય કીસીકા
મય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખ્વાબમેં હું
ન છેડ ઇસ વકત મુજકો વાઇઝ નહિ હે મૌકા યેહ ગુફતગુફા
સવાર જાતાહે વોહ શરાબીમેં હાજીર ઉસકી રકાબમે હું
કભી નમાઝી કભી શરાબી કભી હું રીન્દ ઓર કભીહું ઝાહીદ
ખુદાકા ડર હે બુતોંકા ખટકા, અજબ તરેહકે અઝાબમેં હું
કયામત આનેકા ખોફ કયા હય તરદદો ફીકર કયા હે આગા
હીસાબ કયા કોઈ મુઝસે લેગા બતા તો મય કીસ હીસાબમેં હું

(ગજલ) [જનાબ મુન્સી મહમદહુશેનનીયર]

બનાઇ હકને અપને નુરશે સુરત મહોંમદકી
મકીંસે લા મકાંતક હો ગઈ શોહરત મહોંમદકી
મદીને જાને વાલોંકો જરા મય દેખ લેતા હું
લોટા દેતી હે મુજકો ખાકપર બુરકત મહોંમદકી
અકેલા મય ન જાઉંગા લહદમેં બાદ મરનેકે
રહેગી દીલમે હસરત આંખોંમે સુરત મહોંમદકી

હસીનોંકી મહોબતકો ભલા રખ્ખું તો કાં રખ્ખું
મેરે કલબે હઝીમે બસ ગઈ ઉલફત મહોંમદકી

શરાબે ઇશક અહમદસે હમેશાં મસ્ત રહેતા હું
ભરી હય દીલકે પ્યાલે મેં મએ વહેદત મહોંમદકી

જુનુને ફીત્ના સાઝીને મુઝે ઘરસે નીકાલા હે
બયાંબામેં ફીરાતી હૈ મુઝે વહેશત મહોંમદકી

ભભુકા રૂપ સજધજ નીરમગીં આંખે શીયાહ જુલ્ફેં
પડહો સલ્લેઅલા નીયર યેહ હય સુરત મહોંમદકી

[કવાલી] કવ્વાલ હુશન અમદાવાદ

મહબુબે સુબ્હાનીકે હમ દરપે જો જા બેઠે
આકર દમે ફુરકતમેં હમ દીલકો લગા બેઠે

મહેબુબોકા મહેબુબ હે હમ સર નહિ હય તેરા
ઉંમ્મતકા મોહમદ કે ઠએરા તેરે સર સહેરા

મહેશરમેં કહેગા ખુદા માશુક તુ હય મેરા
ગોદીમે મહોંમદકી કીસ શોકસે જા બેઠે

બન્દા તેરી સુરતકા લીલ્લાહ ઉઠા પરદા
કીસ નાઝસે વહેદતકા ડાલે હુએ તુ બુરકા
એક મયહી નહિ પ્યારે આલમ હે તેરા શયેદા
બુગદાદકે નકશેકો હમ દીલમેં જમાં બેઠે

સુરત હે મહોંમદકી ઓર જાન હયે જીલોંકી
કયા આરઝુ મુસવ્વર તફસીર હય કુરઆનકી
યુસુફમેં જો તજલીથી માહે રૂખે તાબાંકી
દાવા હો જીસે હુસ્નકા વોહ સામને આ બેઠે

બારા બરસકી કીસ્તી ડુબીકો નીકાલા હે
બરગશતા મુકદ્દરકો મેરે કયાહી સંભાલા હે
તારીક મેરે દીલમેં તેરાહી ઉજાલા હે
બેડેકો આશકોં કે વો પાર લગા બેઠે

રીદવાં

આશમાનોપે ન વોહ ઝેરે ઝમી રેહેતે હેં
નાલએ દીલ મેરે અબ અર્શ નશીં રહેતે હેં

દીલ હય યા કોઈ મુરઝા હે પરીઝાદોંકા
સેંકડો તુમસે મેરે દીલમેં હશીં રહેતે હેં
હો કોઈ બાતતો ઉસકા તદારૂક કીજીએ
ખુદબખુદ વોહ તો અબસ ચીંબજીબી રહેતે હે
ઉલફતે દીદએ ફના કે હે જબસે પાબંદ
ચોકડી ભુલે હુવે આ હુએ ચીં રહેતે હે.
જીનકા રહેતા હે મદદગાર તવક્કલ રીદવાં
વોહ કીસી બાતકે મોહતાજ નહી રહેતે હેં

[અખતર નગીનવી) ગજલ

તઅજ્જુબ કયા તરફદાર ઉનકા મહેશરમેં ખુદા ઠેરે
વોહ ફીર હે શાહે ખુબાં ઓર હમફીર બે નવા ઠેરે
શબે ખીલવત યે કહે કહે કર ઉન્હેં જાનેસે રોકાહે
ઉદુશે જીસકા વાઅદા હો હમારે ઘર વોહ કયું ઠેરે
મચલતી હે તબીઅત રાજે પીન્હાં ફાશ કરને કો
દુપટ્ટા ઉન્કે સીનેપર અગર ઠેરે તો કયા ઠેરે
અશીરાને મહોબ્બતપર સીતમજો હોં વોહ થોબેહેં
સમજ રખખા હે ઝાલીમને કહે યેહ બે દસ્તો પા ઠેરે
કહા જબ વસ્લકો ઉનસે તો ઝુઝલાકર યેહ ફરમાયા
તું મહીસે હમભી કયા હોજાએ તુમતો બેહયા ઠેરે
જવાની હે ઉમંગોપર ઉમંગે હેં તરક્કીપર
વો મસ્તેનાઝ પરદેમેં અગર ઠેરે તો કયા ઠેરે
સુના જાતાહે હલીમ એક નાઝની પર જાન દેતે હય
યકીં કયુકર હો વોહ તો મુત્તકીવ પારસા ઠેરે

ગજલ નુરે નારવી

હમ ઇન બુતોંસે સખ્ત પહશાંન હો ગએ
જબ કુછ ન બન પડી તો મુસલમાન હો ગએ
હરવકત આઇનેમેં નઝર હે જમાલપર
વો અપને આપ અબ વો નીગેહબાન હો ગએ
અય જઝબે શોક અબ ન ઉન્હેં શરમ સારકર
બસ બસ વોહ અપને દીલમેં પરેશાન હો ગએ

ફીકરે વફાપર ઉનકો બહોત ઝેપના પડા
શુક્રે જફાપર ઓર પરેશાન હો ગએ
શું અપની ઉમ્ર ઈશકમેં હમને તમામ કી
સબ હો ગઈ જહાં વહીં મહેમાન હો ગએ
અબ લુત્ફ ઉન્કા લુત્ફકી હદસે ગુઝર ગયા
પુછા કીસીને ઓર વોહ મહેમાન હો ગએ
વોહ નુહ જીનકો જોહદકા અપને ગુરૂર થા
ઉસ બુતપે લાખ જાનસે કુરબાન હો ગએ

(ગઝલ) છગન બરોડા

યેહ કીસને સીખાયા હે દીલ લેકે દગા કરના
વાઅદા ન વફા કરના કરના તો જફા કરના
ગએરોંસે મીલા કરના આશકસે હયા કરના
યેહભી કોઇ પરદા હે ઇન્સાફ જરા કરના
બન્દે હંય વફાકે હમ ઇમાં હય યેહી અપના
દીલબરકી જફા સહેના કીસમતકા ગીલા કરના
એક હુસ્નકી દેવીને મન મોહ લીયા મેરા
અય ઇશ્કકે પરમેશ્વર હમપરભી દયા કરના
એક શોખકો દીલ દેકે હમ અકલભી ખો બેઠે
કુચ્છ તુહી બતા નાશેહ અબ ચાહીએ કયા કરના
દીલ આયા તો આયાભી ઉસ ફીત્નએ મહેશરપર
અય મેરે ખુદા તુજકો મંજુર હય કયા કરના
બેતાબીએ દીલ મેરા ઉસ શોખ સીતમગરસે
ગર કહે નસકે કાશીદ આંખોસે અદા કરના
સખતીએ તપે ગમસે આંખોંમેં યહાં દમહે
ઔર આપકી યેહી જીદ હેય કરના તો જફા કરના
પા બન્દીયે વઝીભી એક ચીઝ હય હયરાન,
જો દીલમેં હો રખના જો મુંહસે કહા કરના

દાદરા

રહો ન હમસે દુર પ્યારે રહો ન હમસે દુર
મસ્તે મએ ગુલરંગ બનાકર ચલે કીધરકો રંગ જમા કર

જામે શરાબે તહુર પીલાકર કરો નીશેમેં ચુર—પ્યારે રહો
જીન્નો બસરહેં શયદા તુજપર ખાએ હંય ચોટ જીગરપર
હીજમેં તેરે સભીહેં મુઝતર કયા ગીલમાં કયાહુર—પ્યારે રહો
તુરનઝર મહેબુબે દુલારા કીજીએ મુઝપર રહેમ ખુદારા
ફીરૂં હું તુજ બીન મારા મારા મય આશક રંજુર—પ્યારે રહો
જામે શરાબે તહુર પીલાદે અય મતવાલે મસ્તાના બનાદે
મીસ્લે કલીમુલ્લાહ દીખાદે જલવએ બરકે તુર—પ્યારે રહો
લાડલી ઝીરપે ઓ બુતે તરસા જુલ્મો શીતમકે તીર ન બરસા
તરસ રહાહે દેખ ન તરસા બુરા હય યેહ દસ્તુર—પ્યારે રહો

ગઝલ શાયક.

શિજદેમેં સર હશ્ર રસુલે મદની હય
મસશરમેં ગુનેહગારોકી કયા ખુબ બની હય
લુટતી હય મદીનેમેં સદા ફખ્રકી દોલત
અલ્લાહ અજબ દિલ મેરે મોલાકા ગનીહે
એક ચાંદ હય ઓર ચાંદની હર એકકે ઘરમેં
કિસ કિસકી નીગાહોમેં વોહ માહે મદની હે
એજાઝસે દો ટુકડે હુવે ચાંદ ફલકપર
ઉંગલીકા ઇશારા કે શમશીર જનીહે
મેઅરાજ મેં બેપરદા મિલે અર્શપે હકસે
હજરતકાભી કયા મરતબા અલ્લાહો ગનીહે
દીલ મેરા મદીનેમેં હય ગો મય હુ દકનમેં
મુજકો તો વતનમેંભી ગરીબુલ વતની હય
હય દોલતે નઅતે નબવી ઉસકા મયસ્સર
શાયક જીસે કહેતેં હંય વોહ કિસમતકા ધની હય

(ગઝલ ફખ્ર.)

મય સો જાઉં યા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
ખુલે આંખ સલ્લે અલા કહેતે કહેતે
કીયા જુબ્હ કાતીલને રૂક રૂક અયસા
જબાં થક ગઇ મરહબા કહેતે કહેતે
મય વલલયલ પઢને લગા બેખુદીમેં

તેરી ઝુલ્ફકા માંજરા કહેતે કહેતે
હુઇ સેંકડો મુશ્કીલ મેરી આશાં
ફકત એક મુશ્કીલ કુસા કહેતે કહેતે
અહબસે જબાં થામ કર રહે ગયા મંય
હબીએ ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે
પહોંચ જાઉં યા રબ મદીનેમેં મંયભી
ઇસી તરેહ સલ્લે અલાહ કહેતે કહેતે
સબા તુહી લે ચલ મદીનેમેં મુજકો
બહોત દીન હુવે મુસ્તુફા કહેતે કહેતે

(દીગર)

ઝબાં ખુશ્ક હોયા ખુદા કહેતે કહેતે
નિકલ જાએ દમ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રબ
મદીનેમેં સલ્લે અલ્લા કહેતે કહેતે
હુવા તુરપુર રો અબ મુશાકો અયસા
ઝબાં રૂક ગઇ મુદદુઆ કહેતે કહેતે
મોહબતમેં કામીલ હુવે ઇબ્ને હયદર
ફીદા કર દીયા સર રઝા કહેતે કહેતે
મઝા હો જો મહેસરમેં કુછ મુજસે પુછે
મેં હો જાઉં ચુપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
ગદાઇસે શાહી મીલી ફખ્રકો અબ
યે રૂતબા મીલા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે

(કવ્વાલી)

વોહ નુર જાતે રબ્બી કીસ કીસ અદામેં આયા
અહમદકા મીમ બનકર સલ્લે અલામેં આયા
અહમદ બને મહંમદ મહમુદ ઓર હામીદ
બનકર શફીએ મહશર રોજે જઝામેં આયા
અહમદકો દી તસલ્લી લા તુકન તુ સુનાયા
ઉમ્મતકી કી તશફ્ફી મુશકીલ કુશામેં આયા
રહેમતકા અબ્ર ઉઠકર બરસા ઉમંડ ઉમંડકર

વોહ તો રાત બનકર કાલી ઘટામેં આયા
પી પીકે પાક હોકર ઝમઝમકે જામ પૈ હમ
ચલ ચલ હરએક મોમીન ફીર અપની જાંપે આયા
લયલામેં નાઝ હોકર મજનુમેં ઈશ્ક બનકર
યુસુફમેં ચાહ બનકર ઝુલફે દુતામેં આયા

કસીદા

આપકી હસરતે દીદને મારા મુજકો
યા નબી શકલ દીખા દીજે ખુદારા મુજકો
બુઝ તેરી જાત મુકદદસકે કોન હય મેરા
દીન દુન્યામેં નહી કોઈ સહરા મુજકો
હસરતે દીદ હય જાન આઈ હય આંખોંમેં હજુર
અબતો દીખલાઈ જો વોહ હુશ્ન દીલારા મુજકો
આરજુ હય યેહી એ બાદશાહે હુશ્ન જમાલ
તેરી સુરતમેં હો ખાલીકકા નજારા મુજકો
દીનો ઈમાન દીલો જાન રહે અબ યા ન રહે
આપ મીલ જાય તો સબ કુચ્છ હય ગવારા મુજકો
કયું નહો ફખ્ર મુઝ માજીપે નીસાર
પ્યાર કરતા હય વોહ અલ્લાહકા પ્યારા મુજકો

(કવ્વાલી.)

સાકીકો કીસ્ને મુજશે બેઝાર કર દીયા હેં
આનેસે મયકદેમેં ઈન્કાર કર દીયા હે
યેહ મયકદા ન છોડું સાકીશે મુંહ ન મોડું
મસ્તાન મારેફતને હુશયાર કર દીયા હય
ભર દે કોઈ પ્યાલી દરશે ન ફેર ખાલી
કવસરકા હકને તુજકો મુખત્યાર કર દીયા યાહે
દરપર તેરે પડા હું કીસ જા યહાંસે જાઉં
અપનેસે તુને મુજકો બેઝાર કર દીયા હે
આબાદ મય કદા હો શાકી તેરા ભલા હો
ઉલફતકા જામ દેકર સરશાર કર દીયા હય
ગફલતમેં શો રહેથે ગુમરાહ હો રહેથે
સાકીને રૂખ દીખાકર દીનદાર કર દીયા હે.

ઉઠેગે રોજે મહેશરકે હમ નામ તેરા લેકર
કે હૈ કે તુને સાગર સરશાર કર દીયા હે
મનશુરકો પીલા કર સર મસ્ત ઉસે બના કર
ફીર દારપર ચડહા કર સરદાર કર દીયા હે
સાકી મેરા નીરાલા કાબેકા રહેને વાલા
હો ઉસકા બોલ બાલા શરસાર કરદીયા હય
જામે શરાબ ભરદે મસ્તાના મુઝકો કરદે
સબ મંય કશોંકા તુજકો સરદાર કરદીયા હય
હય મયકદા શરીઅત ભર તુભી જામ વહેદત
અકુબરને તુજકો અહેમદ મય ખ્વાર કર દીયા હે

ગઝલ.

બીગડી મેરી બનાદો બન્દે નવાજ ખ્વાજા
અલ્લાહસે મીલાદો બન્દે નવાજ ખ્વાજા
ઉરફાંકા જામ ભરદો મસ્તે અલસ્ત કરદો
બેખુદ મુઝે બનાદો બન્દે નવાજ ખ્વાજા
દુન્યા વ દીંકી કુંજી સબ ઉનકે હાથમે હય
જો કુચ્છ કે તુમસે માંગે કરતે અતાહો ખ્વાજા
હો લાડલે ખુદાકે પ્યારે હો મુસ્તુફાકે
સુલતાને અવલીયા હો બન્દે .નવાજ ખ્વાજા
મહેશરમેં કાજી પુછે બતલા શફીઅ તુ અપના
દામન પકડકે કહેદું દેખો યેહ કયા હય ખ્વાજા

ગઝલ હાફીજ

દીલ અય કયું હીર્સ કરતાહે તુઝે ઘરબાર કયા કરના
સદા જંગલમેં રહેનાહે તુઝે ઘરબાર કયા કરના
રહા માલો મકાં કીસકા રહેગા જો તેરા બાકી
અરે દો દીનકી દુન્યા હે તુમ્હે ઘરબાર કયા કરના
હજારો નામવર ગુજરે નીશાં અબ કીસકાહે બાકી
યેહ સબ દો દીનકા જીનાહે તુજે ઘરબાર કયા કરના
ઉઠા લે હાથ તું સબસે ખુદાસે દીલ લગા અપના
તુઝે લાલો ઝંમરૂદ મોતીયોંકે હાર કયા કરના

યે સબ દુનીયાકે હે સાથી તેરે માંબાપ ઓર ભાઈ
જો મુસકીલમેં ન હો સાથી ઉસે ફીર યાદ કયા કરના
વતન જાગીરકા લેકર કરેગા કયા બતા અય દીલ
ન ભુલે કબ્રકો અપને તુઝે ગુલઝાર કયા કરના
મહેલ કીસકા મકાન કીસકા ફીપર જાગીર હય તેરી
જો ખુદ હુશયાર હય અય દીલ તુજે ઈઝહાર કયા કરના
કુજા રૂસ્તમ કહાં હાતીમ કુજા લુકમાં કહાં દારા
યેહ સબ હય ખાકમે પીન્હા તુઝે ઈઝહાર કયા કરના
દીલ અપના ઈશ્કમેં માશુકકે રંગલે બહોત પક્કા
રંગા યેહ રંગ હય રંગરેજકા ગુલનાર કયા કરના
બરેહમનસે લડા કરતે હો કયું તુમ શેખજી હરદમ
રહો હક્કી ઈબાદતમેં તુમ્હેં જીન્નાર કયા કરના
અબસ્તો એ રબ્બા હુમપર ચલે કાલુ બલાવાદા
બરેહમ કરકે વાદેકો ભલા ઈનકાર કયા કરના
ખુદાકો ભુલકર જો રામ લછમનકો બુલાતે હો
તુમ્હેં અય મુશરેકો ઈસ શર્ક પર ઈસરાર કયા કરના
કરો અબ રૂબરૂ હાફીજકે તોબા શર્ક વ બદઅતશે
ખુદાકો જાન કર વાહીદ ભલા તકરાર કયા કરના
